О 23 годині 00 хвилин 20 серпня 1968 року всі військові частини, що мали брати участь в операції, були підняті по бойовій тривозі. Командири частин відкрили передбачений на такий випадок військовий пакет, в якому побачили для себе план подальших дій та маршрути вторгнення в Чехословацьку Республіку. Чотири інших пакети були спалені негайно, в присутності начальника штабу частини.

Отож Мурник І.А., виконуючи свою роль в операції «Дунай», у складі мінометного взводу в/ч. 91026, будучи піднятим по бойовій тривозі, офіційно рахуючись таким, що перебував на учбових зборах, одночасно рахуючись мінометником 3 взводу, в ніч із 20 на 21 серпня 1968 року, на ділянці державного кордону в районі Чоп-Ужгород, перетнув кордон відповідно до плану операції із завданням в складі групи військ якнайшвидше досягти заданого району під державним австро-чехословацьким кордоном і зайняти передбачені планом операції рубежі.

Згідно відомих нині архівних та історичних джерел, маршрут 128 мотострілкової дивізії, яка і донині неофіційно називається «закарпатською», у складі якої знаходилась військова частина 91026 або 315 мотострілковий полк з місцем дислокації в м. Берегово, в якій «учбові збори» проходив Мурник І.А., пролягав через м. Кошице у Словаччині, тому інформація про те, що Мурник І.А. загинув під містом чи в місті Кошице, є реальною, оскільки його військовий підрозділ не міг відхилитися від наперед розробленого маршруту. А от інформація про дату його смерті у різних документах різниться: є дві дати – 21 серпня 1968 року, а також 23 серпня 1968 року. Різниця в даті смерті та в обставинах смерті може ґрунтуватися в існуванні двох факторів: 1/ в існуючих порядках в тій армії, точніше бардаку, який нікуди не подівся серед росіян; 2/ в бажанні командування утаїти справжні та правдиві обставини смерті Мурника І.А. . А якщо припустити, що ці обидва фактори мали місце, то тоді різниця пояснювана і поготів.

Отож повернімося до обставин і дати смерті.

Згідно даних належним чином завіреної архівної фотокопії з наказу військової частини 91026 № 236 від 23 серпня 1968 року /додаток № 4/, підписаної командиром частини полковником Бойко, а також начальником штабу підполковником Варламовим, надісланої мені із Головного Державного Архіву МО України 01.02.2013 року, викладеного в оригіналі і без перекладу :

« Погибшего минометчика 3 мин. взв. сержанта МУРНИК ИВАНА АНТОНОВИЧА исключить из списков части с 23.08.68 г.

Убит из огнестрельного оружия в г. Кошице ЧССР 21.08.1968 в связи с действием контреволюционых элементов.

Похоронен на городском кладбище города Угерске Градиште с отданием воинских почестей. Прах погибшего перенесен в с. Имстичево Иршавского района Закарпатской области».

Напрошується декілька висновків після ознайомлення зі змістом наказу:

1/наказ виданий і підписаний через два дні після смерті тими людьми, які знаходились у складі колони військ, в якій знаходився і Мурник І.А;, саме цим особам доповідали командири низової ланки полку, де знаходився Мурник І.А. під час рейду Чехословаччиною, тобто безпосередні керівники безпосередньо в м. Кошице;

2/ оскільки наказ датований 23 серпня 1968 року, тобто через два дні після смерті Мурник І.А., очевидно, що наказ писався вже десь в іншому місці, невідомому нам, найімовірніше після закінчення маршу військової частини, оскільки в ньому згадується і захоронення тіла в м. Угерске Градіштє, а також згадується про перенесення праху загиблого в с. Імстичево;

3/ наказ написаний від руки, отже писався і готувався в непристосованих умовах;

4/ оскільки в наказі наявна інформація про місце поховання – «м. Угерске Градіштє», а також про те, що прах загиблого перенесений в с. Імстичево Іршавського району, не викликає сумніву, враховуючи відсутність в наказі будь-яких очевидних